

ALGEMENE SUBSIDIEVERORDENING HEERENVEEN 2014

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In dit artikel wordt een aantal begrippen verduidelijkt, die in de in de verordening worden gehanteerd. Er is in de definities een onderscheid gemaakt tussen verschillende vormen van subsidie.

De jaarlijkse subsidie, die bij voorkeur voor meerdere jaren wordt verleend en veelal op voortdurende activiteiten van een instelling betrekking heeft. In de onderhavige verordening is bepaald dat deze voor een periode van ten hoogste vier jaren worden verstrekt. Na het verstrijken van die periode kan uiteraard opnieuw worden besloten een jaarlijkse subsidie te verstrekken. Bovendien kunnen bij de jaarlijks verstrekte subsidies in de subsidiebeschikking zeer goed afspraken op dit punt worden vastgelegd. Juist bij per jaarlijks verstrekte subsidies is de aard en grote van de instelling en de hoogte van de subsidie bepalend voor de omvang van aanvullende afspraken.

Eenmalige subsidies zijn aanvullende subsidies die voor een eenmalige activiteit of een activiteit, waarvoor het college slechts voor een van te voren bepaalde tijd van maximaal 4 jaar subsidie wil verlenen. Eenmalige subsidies hebben een looptijd, afhankelijk van de duur van het project en kunnen onder omstandigheden dus een looptijd hebben van langer dan een jaar.

Artikel 2. Reikwijdte verordening

Eerste lid

In dit artikel wordt aangegeven voor welke beleidsterreinen/thema's subsidies kunnen worden verstrekt op grond van de ASV.

Ook krijgt in het eerste lid het college de bevoegdheid gedelegeerd om te besluiten over het verstrekken van subsidies waarop de ASV van toepassing is. Met besluiten over het 'verstrekken' van subsidies in plaats van 'verlenen' van subsidies wordt beoogd de bevoegdheid te delegeren om te besluiten over het gehele subsidieproces, dus ook het bevoorschotten, lager vaststellen, terugvorderen en dergelijke. Het college neemt daarbij de gemeentebegroting en subsidieplafonds (artikel 4:25, tweede lid, van de Awb) in acht. Ook de bevoegdheid om subsidies te verlenen onder voorwaarde zoals bedoeld in de artikelen 4:33 en 4:34 van de Awb valt hier onder.

Tweede lid

Ten aanzien van subsidies waarvoor overeenkomstig artikel 4:23, derde lid, van de Awb geen wettelijke grondslag nodig is (bijvoorbeeld subsidieverstrekking op basis van een begrotingspost) is de ASV in beginsel ook van toepassing. Dit lid geeft het college de bevoegdheid van de ASV af te wijken als daartoe aanleiding bestaat.

Artikel 3. Nadere regels (bevoegdheid college)

Met dit artikel verplicht de raad het college om in nadere regels, de te subsidiëren activiteiten te bepalen. Voor zover het college iets wenst te regelen met betrekking tot de doelgroepen die voor subsidie in aanmerking komen, de berekening van de subsidie en de wijze van uitbetalen, dient dit eveneens in de nadere regel te gebeuren.

In andere artikelen van deze ASV worden andere bevoegdheden gedelegeerd die betrekking hebben op de inhoud van de subsidieregeling: het afwijken van termijnen, het verbinden van bepaalde verplichtingen aan de subsidie, de wijze van verdelen van het subsidieplafond.

Zoals eerder vermeld zal de ASV uitgewerkt moeten worden in nadere regels. Immers, om als wettelijke grondslag te kunnen dienen moeten in een subsidieverordening ten minste de te subsidiëren activiteiten staan vermeld. Deze uitwerking kan plaatsvinden in de per subsidie vast te stellen nadere regel. Die verscheidenheid onderbrengen in een ASV is mogelijk, maar komt de overzichtelijkheid niet ten goede. Daarbij komt dat beleidsdoelen en prioriteiten veranderen en dat dit, naar aangenomen mag worden, in een hoger tempo gebeurt dan dat een ASV aan wijziging toe is.

Artikel 4. Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud

In de Awb zijn in de artikel 4:25 tot en met 4:28 de belangrijkste bepalingen rondom het werken met een 'subsidieplafond' gegeven.

Met het oog op de rechtszekerheid verlangt de Awb dat het subsidieplafond bekend wordt gemaakt vóór ingang van de periode waarop het betrekking heeft. Zo kunnen potentiële aanvragers tijdig weten hoeveel geld beschikbaar is. Maar vooral van belang is dat subsidieaanvragen zonder nadere motivering kunnen worden afgewezen op het moment dat het subsidieplafond bereikt is. Als het voor subsidie beschikbare bedrag op de begroting vermeld staat en de gemeente deze bedragen niet als zijnde subsidieplafonds heeft gepubliceerd, kan de gemeente subsidieaanvragen niet ongemotiveerd weigeren wegens het bereiken van het plafond.

Als het subsidieplafond moet worden vastgesteld of de aanvragen moeten worden ingediend voordat de begroting is vastgesteld, moet bij de bekendmaking van dat plafond gewezen worden op de mogelijkheid van verlaging. Alleen dan kan dat subsidieplafond namelijk worden ingeroepen tegen aanvragen die zijn ingediend voordat de verlaging is bekendgemaakt, althans als die verlaging het gevolg was van de vaststelling van de begroting. Zie art 4:28 van de Awb. Dit is geregeld in het derde lid van artikel 4.

Ingevolge het eerste lid stelt het college de subsidieplafonds vast. Hierbij hoeft niet te worden opgenomen dat bij de bekendmaking de wijze van verdelen wordt vermeld. Dat staat immers al in artikel 4:26, tweede lid, van de Awb. Het college krijgt tevens de bevoegdheid om bij nadere regel de wijze van verdelen van het subsidieplafond vast te stellen. Bij de bekendmaking van het subsidieplafond kan het college dan naar de desbetreffende nadere regel verwijzen.

De raad stelt uiteraard nog steeds de financiële kaders vast (in de begroting). Het is binnen die kaders dat het college vervolgens de subsidieplafonds kan vaststellen.

Begrotingsvoorbehoud

Als wordt gewerkt met een begrotingsvoorbehoud moet er rekening worden gehouden met het feit dat alleen de Rijksoverheid haar begroting altijd direct kan vaststellen. Gemeenten moeten in sommige gevallen hun begroting voorleggen aan de provincie ter goedkeuring (namelijk als Gedeputeerde Staten preventief toezicht hebben ingesteld op grond van artikel 203 van de Gemeentewet); pas daarna is er sprake van een definitieve begroting en treedt het vierde lid van dit artikel in werking.

Met betrekking tot het vierde lid dient opgemerkt te worden dat daar niet de voorwaarde is opgenomen dat subsidie enkel wordt verstrekt als er voldoende middelen op de begroting staan.

Het college, dat via artikel 1 de bevoegdheid gedelegeerd heeft gekregen om te besluiten over het verstrekken van subsidies, wordt hier verplicht (in bepaalde gevallen) om bij het gebruik maken van deze gedelegeerde bevoegdheid een voorwaarde te verbinden aan de subsidiebeschikking. Dit is dus in lijn met de mogelijkheid van artikel 4:34, eerste lid, van de Awb.

Artikel 5. Aanvraag jaarlijkse- en eenmalige subsidie

Ingevolge artikel 4:29 van de Awb begint het subsidieproces doorgaans met een aanvraag. Wat een aanvraag is en aan welke eisen deze moet voldoen staat in afdeling 4.1.1. van de Awb.

In het eerste lid is bepaald dat een aanvraag voor een subsidie schriftelijk dient te worden gedaan. Omdat het college het bevoegde bestuursorgaan is, is het ze ook bevoegd om een aanvraagformulier vast te stellen: zie artikel 4:4 van de Awb.

Door het gebruik van standaardformulieren wordt in ieder geval de rechtszekerheid bevorderd. Voor de aanvrager is meteen duidelijk welke documenten hij dient te overleggen. Het is van belang dat het aanvraagformulier slechts die vragen bevat, die strikt noodzakelijk zijn voor de behandeling van een aanvraag, dus zo eenvoudig mogelijk. Tevens kan met een aanvraagformulier de uniformiteit van behandeling van subsidieaanvragen in de verschillende beleidsterreinen van de gemeente worden bevorderd.

Als het college formulieren heeft vastgesteld en als in de ASV is bepaald dat de aanvrager verplicht is het formulier te gebruiken, dan kan een aanvraag die niet met een formulier is ingediend met een beroep op artikel 4:5 van de Awb buiten behandeling worden gelaten. Uiteraard nadat de aanvrager de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een bepaalde termijn.

Een egalisereserve is gebaseerd op artikel 4:72 van de Awb. Dit artikel is alleen van toepassing op subsidies die per boekjaar aan een rechtspersoon worden verstrekt (artikel 4:58 van de Awb). Een verplichting tot vorming van een egalisereserve moet in de beschikking tot subsidieverlening worden opgenomen. Inzage in de financiële reserve van een instelling is alleen aan de orde voor de beoordeling van een jaarlijkse subsidieaanvraag van een grote instelling met overeenkomstige subsidiebehoefte.

In het tweede lid is bepaald welke gegevens de aanvrager dient te overleggen bij zijn subsidieaanvraag voor jaarlijkse subsidie. In het derde lid is bepaald welke gegevens de aanvrager dient te overleggen bij zijn subsidieaanvraag voor eenmalige subsidie. In het vierde lid is bepaald welke gegevens een aanvrager dient te overleggen wanneer die voor het eerst een jaarlijkse subsidie aanvraagt.

De bevoegdheid van het college ter zake nadere regels te stellen, is geregeld in lid 5. Het college kan zo desnoods per geval regelen welke gegevens dienen te worden verstrekt. Zo kan het college bijvoorbeeld bepalen dat voor duidelijk bepaalde categorieën subsidies met minder dan de standaard te overleggen gegevens bij aanvraag van een subsidie kan worden volstaan.

Artikel 6. Aanvraagtermijn

De aanvraagtermijnen zijn afhankelijk van het soort subsidie. In dit artikel worden de termijnen gegeven, waarbinnen aanvragen voor een subsidie dienen te zijn ingediend bij het college.

Waar de ASV de hoofdregel biedt voor wat betreft aanvraagtermijnen, kan het voor bepaalde subsidies handig zijn om andere termijnen te hanteren. Het derde lid maakt het mogelijk om in de desbetreffende nadere regel af te wijken van de hoofdregel.

Artikel 7. Beslistermijn

Hier worden de termijnen gegeven, waarbinnen het college gehouden is te beslissen op een aanvraag voor subsidie. In de Awb staan geen strikte beslistermijnen op een aanvraag om subsidie. In lid 2 hanteren wij een termijn van 10 weken. Indien deskundigen of een commissie moet worden geraadpleegd over de kwaliteit van de subsidieaanvragen, wordt deze beslistermijn tot tweeëntwintig weken verlengd. Het gaat hier om een hoofdregel, waarvan als het nodig is bij nadere regel van afgeweken kan worden (lid 3).

Artikel 8. Weigeringsgronden- en intrekingsgronden

Lid 1 de algemeen geldende weigeringsgronden, opgenomen in artikel 4:25 lid 2 en 4:35 Awb, worden hier met een nadere, op de gemeentelijke praktijk toegesneden grond aangevuld. Dit betreft het niet of niet in overwegende mate gericht zijn van de activiteiten van de aanvrager op de gemeente dan wel haar ingezetenen/inwoners of daaraan niet of nauwelijks ten goede komen of dat de subsidieverstrekking niet past binnen het beleid zoals dat is vastgesteld ten aanzien van de afzonderlijke beleidsvelden van de gemeente;

De subsidie wordt geweigerd indien de hiervoor benodigde gelden niet in de gemeentebegroting zijn opgenomen (artikel 4:34 Awb). De subsidie wordt geweigerd indien veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten zich tegen voorzetting of ongewijzigde voortzetting van de subsidie verzetten (artikel 4:51 Awb).

Onderdeel c betreft het geval dat de aanvrager van een subsidie de toets van de Wet bevordering integriteitbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) niet kan doorstaan. De Wet Bibob stelt het college in staat om te screenen of de subsidieaanvragers dan wel -ontvangers in relatie staan tot strafbare feiten. Hierdoor wordt voorkomen dat een bestuursorgaan onbedoeld strafbare feiten faciliteert door het verlenen van een subsidie. Bij deze weigeringsgrond is niet van belang of de activiteiten waarvoor subsidie wordt gevraagd op zichzelf beoordeeld subsidiabel zijn. Het gaat hierbij louter om de integriteit van de persoon dan wel rechtspersoon van de aanvrager aan wie het college op grond van de Wet Bibob geen subsidie wenst te verlenen.

De Wet Bibob is bedoeld als aanvulling op bestaande instrumenten die het college al ter beschikking heeft. De algemene weigeringsgronden uit de Awb en de ASV zelf hebben voorrang boven de Wet Bibob.

De Wet Bibob kan in beginsel op alle subsidiebeschikkingen worden toegepast. Met de wijziging van de Wet Bibob (per 1 juli 2013) is de verplichting losgelaten dat het toepassen van de Wet Bibob in de specifieke subsidieregeling/- verordening vastgelegd moet worden. Dit betekent dat de Wet Bibob toegepast kan worden op alle beschikkingen voor een subsidie. Ook is de verplichting losgelaten dat de subsidieverordening ter goedkeuring voorgelegd moet worden aan de Minister.

Onderdeel d is een vangnetbepaling. Onderdeel g geeft de mogelijkheid de subsidie te weigeren als door subsidieverstrekking de Europese staatssteunregels zouden worden geschonden. Onderdeel h ten slotte geeft het college de bevoegdheid in een subsidieregeling nog andere weigeringsgronden op te nemen, bijvoorbeeld weigeringsgronden die specifiek met de te subsidiëren activiteiten samenhangen.

In lid 2 zijn de algemeen geldende intrekingsgronden opgenomen in gelet op artikel 3 van de Wet Bibob en artikel 4:48, 4:49 en 4:50 Awb.

Artikel 9. Verantwoording

Ingevolge dit artikel geeft het college al in het besluit tot verlening van de subsidie aan op welke wijze de verantwoording van de ontvangen subsidie(s) dient plaats te vinden. Hiermee wordt bereikt dat degene, aan wie de subsidie is toegekend, van meet af aan duidelijk is aan welke voorwaarden en administratieve eisen hij dient te voldoen.

Artikel 10. Algemene verplichtingen van subsidie-ontvanger

In gevallen, dat het college van oordeel is dat redelijkerwijs nadere verplichtingen dienen te worden gesteld, zal dit veelal op de subsidieontvanger en de door hem te ondernemen activiteiten toegesneden verplichtingen zijn. Een bij de beschikking verstrekte bijlage, waarin de verplichtingen zijn opgenomen, is overzichtelijk en klantvriendelijk. In artikel 4:37 Awb staan de standaardverplichtingen vermeld welke het college bij de beschikking tot subsidieverlening aan de subsidieontvanger kan opleggen (zie toelichting artikel 4:37 Awb). Er kan maatwerk worden gevonden door een differentiatie te maken tussen verplichtingen, die worden gesteld aan eenmalige subsidies, en jaarlijkse (boekjaar)subsidies. Voor een selectie uit de verplichtingen, die te stellen zijn bij het verlenen van de jaarlijkse subsidies; zie ook titel 4.2.8 Awb. Titel 4.2.8 Awb gaat over per boekjaar verstrekte subsidies aan rechtspersonen.

Eerste lid

De meldingsplicht van het eerste lid is een uitvloeisel van het vertrouwensbeginsel dat ten grondslag ligt aan de ASV en dat zich onder andere uit in het niet standaard verantwoording afleggen bij subsidies tot en met € 5.000, het vragen van minder tussenrapportages en automatische bevoorschotting.

De subsidieontvanger is verplicht onverwijld (zonder nodeloos tijdsverloop) te melden bij de gemeente als het aannemelijk is dat de gesubsidieerde activiteit niet, niet tijdig, niet geheel of niet volgens alle daaraan verbonden verplichtingen zal worden verricht. In dat geval zal de subsidie lager of op nihil worden vastgesteld of zullen nadere afspraken worden gemaakt over het aanpassen van de verplichtingen, bijvoorbeeld het geven van meer tijd voor de uitvoering van de activiteiten. Bij het niet voldoen aan deze meldingsplicht kan, als dat achteraf mocht blijken, met toepassing van artikel 4:49 van de Awb alsnog de subsidievaststelling worden ingetrokken, omdat de subsidieontvanger wist en behoorde te weten dat de vaststelling onjuist was. Terugvordering van de subsidie, inclusief wettelijke rente over het hele subsidiebedrag, kan in zo'n geval proportioneel worden geacht, omdat de subsidieontvanger dan misbruik maakte van het gegeven vertrouwen, dat ten grondslag ligt aan de ASV.

Overigens moet 'schriftelijk' hier niet al te letterlijk worden opgevat; een melding per e-mail kan ook voldoende zijn. Niets belet de gemeente om bij twijfel direct contact op te nemen met de subsidieontvanger en om nadere stukken te vragen.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de meldingsplicht niet geldt na vaststelling van de subsidie.

Tweede lid

De subsidieontvanger is verplicht melding te maken van omstandigheden die van invloed zijn op de hoogte van het verleende bedrag. De subsidieverstrekker kan vervolgens, indien nodig, door een wijziging van de verleningsbeschikking het bevoorschottingsritme en de hoogte van de voorschotten aanpassen. Na vaststelling van de subsidie wordt het resterende bedrag (het

vastgestelde bedrag verminderd met de verleende voorschotten) uitgekeerd aan de subsidie-ontvanger.

Derde lid

Bij de in het derde lid van artikel 10 te stellen verplichtingen kan worden gedacht aan bijvoorbeeld het verzekeren van de zaken, die voor de uitvoering van de gesubsidieerde activiteit noodzakelijk zijn, de arbeidsvoorwaarden voor het personeel van de subsidieontvanger, reservevorming, het bestuur, het aanstellen van toezichthouders, de inrichting van de administratie en de benodigde toestemming van het college voor het aangaan van rechtshandelingen als bedoeld in artikel 4:71 Awb.

Vierde lid

Het college kan de subsidieontvanger ook andere verplichtingen opleggen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie, als vermeld in artikel 4:38 Awb.

Vijfde lid

Lid 5 heeft betrekking op de bevoegdheid van de rekenkamercommissie om zelfstandig informatie in te winnen bij subsidieontvangers.

Artikel 11. Aan een subsidie te verbinden bijzonder verplichtingen

Dit artikel bevat een aanvullende bevoegdheidsgrondslag voor het college om aan de subsidie bepaalde 'bijzondere' verplichtingen te verbinden, in aanvulling op wat reeds mogelijk is direct op grond van de Awb.

In artikel 4:37 van de Awb staan de standaardverplichtingen vermeld die het college bij de beschikking tot subsidieverlening aan de subsidie-ontvanger kan opleggen. Op grond van artikel 4:37, aanhef en eerste lid onder f, van de Awb kan het college al in het besluit tot verlening van de subsidie aangeven op welke wijze de verantwoording van de ontvangen subsidies dient plaats te vinden. Hiermee wordt bereikt dat het degene aan wie de subsidie is toegekend van meet af aan duidelijk is aan welke voorwaarden en administratieve eisen hij dient te voldoen.

De artikelen 4:38 en 4:39 van de Awb maken het mogelijk om nog andere verplichtingen aan een subsidie te verbinden, als de verordening daarvoor een grondslag biedt. Die grondslag is in artikel 11 gegeven. In artikel 4:38 gaat het om verplichtingen die strekken tot verwezenlijking van het doel van de subsidie. Dat is het geval in het eerste lid van artikel 11: het beheer en gebruik van datgene wat met de subsidie tot stand is gebracht.

Tweede lid

Het tweede lid maakt het mogelijk om aan subsidies hoger dan € 50.000, die voor meer jaren achter elkaar worden verstrekt, de verplichting te verbinden om jaarlijks een tussentijdse verantwoording te vragen. Met het oog op het terugdringen van de administratieve lasten kan het praktisch zijn subsidies voor meer dan een jaar te verstrekken. Het college moet vooraf bepalen welke vereisten worden gesteld aan de tussentijdse inhoudelijke en financiële verantwoording, bij voorkeur door middel van standaardformulieren. Het ligt voor de hand dat dit regime in ieder geval lichter is dan het regime wat is opgesteld voor de eindverantwoording.

Verplichtingen in het algemeen

Bij veel, veelal kleinere subsidies zal het stellen van verplichtingen bij de toekenning niet noodzakelijk zijn. In die gevallen kan het college daarvan afzien. In gevallen dat het college van oordeel is dat redelijkerwijs nadere verplichtingen dienen te worden gesteld, zullen dit veelal op de subsidie-ontvanger en de door hem te ondernemen activiteiten toegesneden verplichtingen

zijn. Een uitputtende opsomming in de ASV van alle mogelijke aan een subsidieontvanger op te leggen verplichtingen komt de overzichtelijkheid, noch de doelmatigheid van de ASV ten goede. Een bij de beschikking verstrekte bijlage, waarin de verplichtingen zijn opgenomen, is overzichtelijk en klantvriendelijk. Bij de verplichtingen kan worden gedacht aan bijvoorbeeld het verzekeren van de zaken die voor de uitvoering van de gesubsidieerde activiteit noodzakelijk zijn, de arbeidsvoorwaarden voor het personeel van de subsidieontvanger, reservevorming, het bestuur, het aanstellen van toezichthouders en de inrichting van de administratie. Het is van belang voor de verantwoording dat op een heldere manier wordt aangegeven wat met de verlening van de subsidie wordt verlangd. Oftewel: welke indicatoren leiden tot beantwoording van de vraag of de prestatie is geleverd. Echter, als de prestatieverlening te gedetailleerd is geformuleerd kunnen er onbedoeld problemen ontstaan bij de verantwoording, bijvoorbeeld als er subsidie wordt gegeven voor een natuurlijke erfafscheiding. De subsidieontvanger heeft in zijn plan aangegeven daartoe 50 bomen te willen planten. De erfafscheiding is gerealiseerd; alleen zijn er twee bomen overleden. Afhankelijk van de formulering van de prestatie kan er discussie ontstaan of dit gevolgen heeft voor de subsidievaststelling.

Artikel 12. Betaling en bevoorschotting

Voorschotten worden automatisch verstrekt volgens het in de nadere regel of de verleningsbeschikking opgenomen bevoorschottingsritme. De bevoorschottingsbeschikking wordt gegeven op het moment van de verleningsbeschikking. De subsidieaanvrager hoeft geen aanvra(a)g(en) voor bevoorschotting in te dienen of tussentijdse overzichten van prestaties of uitgaven te overleggen.

In de Awb is bepaald dat als er voorschot wordt verleend, bepaald moet worden in welke termijnen dat gebeurt en welk bedrag (artikel 4:86 van de Awb) of eventueel alleen de manier waarop het voorschot wordt betaald, zie artikel 4:95 van de Awb).

Omdat de bevoorschotting mede afhankelijk is van de aard van de te subsidiëren activiteit is er voor gekozen om de termijnen, waarop de (automatische) bevoorschotting plaats vindt, niet in de verordening te noemen. Het bevoorschottingsritme en de hoogte van de voorschotten worden in verleningsbeschikking vermeld.

De subsidieontvanger is volgens artikel 10 verplicht te melden, indien er omstandigheden zijn die van invloed zijn op de hoogte van het verleende bedrag. De subsidieverstrekker kan vervolgens, indien nodig, door een wijziging van de verleningsbeschikking het bevoorschottingsritme en de hoogte van de voorschotten aanpassen.

Na vaststelling van de subsidie wordt het resterende bedrag (het vastgestelde bedrag verminderd met de verleende voorschotten) uitgekeerd aan de subsidieontvanger.

Artikel 13. Eindverantwoording subsidies tot € 5.000,--

Kenmerkend voor subsidies tot en met € 5.000 is dat deze op basis van vertrouwen worden verleend; er wordt niet meer standaard om verantwoording gevraagd. In plaats daarvan geldt een actieve meldingsplicht voor de subsidieontvanger bij niet nakoming van de voorwaarden (zie ook artikel 10 lid 1 ASV).

Verder wordt het bedrag in één termijn (lump sum) verstrekt en hoeft de subsidieontvanger geen aanvraag voor subsidievaststelling (verantwoording) in te dienen. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker worden bespaard.

De subsidieontvanger dient desgevraagd, op een door het college in de beschikking aangegeven wijze, aan te tonen dat de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend zijn verricht

en dat is voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen. De subsidieverstrekker zal steekproefsgewijs van deze bevoegdheid gebruik maken. Steekproefsgewijze controle na de vaststelling is dus mogelijk, maar leidt alleen in bepaalde gevallen, tot terugvordering.

Het college is bevoegd op grond van artikel 4:49 Awb de subsidie in te trekken of te wijzigen .

Artikel 14. Eindverantwoording subsidies vanaf € 5.000,-- tot € 25.000,--

In dit artikel is aangegeven wanneer de subsidieontvanger de aan hem verleende subsidie aan het college dient te verantwoorden en op welke wijze. Ingevolge artikel 9 wordt de wijze van verantwoording al bij het besluit tot verlening van de subsidie aan de ontvanger bekend gemaakt.

Tweede lid

Het tweede lid van artikel 14 bepaalt dat de subsidieontvanger door middel van een inhoudelijk verslag moet aantonen dat de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend zijn uitgevoerd. Daarbij kan vooraf bij de subsidieverlening al zijn aangegeven op welke manieren het aantonen kan plaatsvinden. Er kunnen daarbij verschillende instrumenten worden gebruikt, zoals bestuurs- en activiteitenverslagen, een managementverklaring, een deskundigenverklaring of andere bewijsstukken (bijvoorbeeld een publicatie), enz. Het inhoudelijk verslag uit het tweede lid kan ook bestaan uit een algemeen jaarverslag van een rechtspersoon. Het gaat er om dat duidelijk is dat de verkregen subsidie is aangewend voor het doel waarvoor de subsidie werd verstrekt.

Derde lid

Bij subsidies van een beperkte omvang of subsidies die aan een vertrouwde subsidieontvanger worden verstrekt is het niet altijd nodig om een inhoudelijk verslag conform het tweede lid in te dienen. Hetzelfde geldt voor subsidies die voor een doel worden aangewend dat nadere verantwoording van de besteding van het geld overbodig maakt, bijvoorbeeld de huurkosten van een gebouw. De verantwoorde besteding van de subsidie blijkt dan immers al uit het feit dat het betreffende gebouw in gebruik is bij de subsidieontvanger.

Voor dit soort subsidies is in het derde lid verder de mogelijkheid geopend voor het college om andere bewijsmiddelen te verlangen dan de gebruikelijke. Bij de aanschaf van een speeltoestel bijvoorbeeld kan gedacht worden aan een foto. Bij een gehouden evenement aan een krantenartikel.

Artikel 15. Eindverantwoording subsidies vanaf € 25.000,--

Bij subsidies vanaf € 25.000 wordt uitgegaan van de traditionele afrekening van subsidies, namelijk op basis van gerealiseerde kosten en baten. De vaststelling van de subsidie vindt plaats op basis van uitgevoerde activiteiten en gerealiseerde kosten. Bij de financiële eindverantwoording mag de subsidieverstrekker een door een accountant opgesteld stuk vragen. Het is echter niet verplicht daar in alle gevallen om te vragen. Het derde lid biedt de basis om in een nadere regel te bepalen dat er ook andere, waaronder minder, gegevens gevraagd worden. Zekerheid kan ook worden verkregen door steekproefsgewijze controles van de uitvoeringsinstanties of door verantwoording in de jaarrekening van een instelling. Vanuit het oogpunt van lastenverlichting wordt hier dus ruimte gecreëerd om uiting te geven aan het uitgangspunt dat de verantwoordingslasten in verhouding moeten staan tot de hoogte van het subsidiebedrag.

Als er wordt gekozen voor het opvragen van een controleverklaring door een onafhankelijke accountant is het van belang dat de gemeente en de subsidieontvanger vooraf goede afspraken

maken over de wijze van verantwoorden en over de aspecten die in de controle worden betrokken. De wijze van verantwoording wordt opgenomen in de verleningsbeschikking.

Artikel 16. Vaststelling subsidie

In dit artikel is geregeld binnen welke termijn het college besluit ter zake van de vaststelling van de eenmalige en jaarlijkse subsidie.

Eerste, tweede lid en derde lid

Het uitgangspunt van artikel 4:13 van de Awb is dat in het wettelijk voorschrift de termijn aangegeven wordt waarbinnen de beschikking gegeven dient te worden. Zo kan worden nagegaan wat voor iedere situatie een goede beslistermijn is. De afwikkeling van de jaarlijkse aanvragen vergen soms meer tijd, zie lid 1 voor de termijn. Het merendeel van de eenmalige aanvragen zal binnen de in het tweede lid nader bepaalde beslistermijn kunnen worden afgehandeld. De verdaging van de beslistermijn – voor de duur van ten hoogste de in het derde lid nader bepaalde termijn – biedt uitkomst, bij meer ingewikkelde aanvragen.

Verdaging is iets anders dan de kennisgeving op grond van artikel 4:14 van de Awb. Dat artikel verplicht tot kennisgeving aan de aanvrager van een verlengingsbesluit als de beslistermijn niet gehaald kan worden. Als de aanvrager meent dat de verlenging niet redelijk is, kan hij tegen het niet tijdig nemen van het besluit in bezwaar en beroep gaan. Artikel 4:14 van de Awb schort de termijn niet op, het is alleen een 'beleefdheidsvoorschrift' om te laten weten dat de termijn niet gehaald wordt. Het is dus geen besluit. Een besluit tot verdaging is wel appellabel. De Awb geeft geen mogelijkheid voor verdaging van de redelijke termijn van artikel 4:13 van de Awb.

vierde lid Ingevolge het vierde lid kan het college bij nadere regel categorieën subsidieontvangers aanwijzen voor wie de subsidie wordt vastgesteld zonder dat hiervoor door de subsidieontvanger een aanvraag moet worden ingediend. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker worden beperkt. In artikel 13 van de ASV is bepaald in welke gevallen een subsidie direct kan worden vastgesteld, waardoor een verleningsbeschikking dus niet nodig is.

Artikel 17. Hardheidsclausule

In de hardheidsclausule is zo concreet en nauwkeurig mogelijk (dus door het benoemen van de specifieke artikelen) aangegeven op welke onderdelen van de regeling deze clausule van toepassing is. De te treffen voorziening, die niet in de verordening is voorzien, dient altijd binnen de doelstellingen van de subsidie te passen. De toepassing van de hardheidsclausule dient beperkt te blijven tot individuele gevallen.

Artikel 18. Intrekking

Het is van belang dat van de vigerende subsidieregelingen wordt aangegeven of ze worden ingetrokken en hoe ze zich verhouden tot de Algemene subsidieverordening.

Artikel 19. Overgangsbepalingen,

De overgangsbepaling is geregeld dat aanvragen die zijn ingediend voor inwerkingtreding van deze ASV worden afgehandeld op grond van het oude recht. Dat geeft meer rechtszekerheid voor de aanvragers. Op subsidies die zijn verleend voor de datum van inwerkingtreding van de nieuwe ASV blijft het oude recht van toepassing; de vaststelling gebeurt dus volgens het oude recht. Dat volgt uit een uitspraak ABRvS 14 december 2000 (AB 2011, 89).

Artikel 20. Inwerkingtreding, Artikel 21. Citeertitel

Voor de hier opgenomen bepalingen is gebruik gemaakt van de daarvoor gebruikelijke formuleringen.